

॥ ७१ ॥ ७२ ॥ प्राणांस्त्यक्तायुत्थ्यतामिति शेषः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ अभीतानां अभिमुखागतानां भयहीनानां वा ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ बहुकरणैरेनेकक्रियैः रथमुखानां रथमुख्यानां निमिभिश्च
 कर्णमेवाभ्यधावंतत्रास्यमानाः प्रहारिणः ॥ धृष्टद्युम्नश्च भीमश्च सौभद्रौ न एव च ॥ ७१ ॥ नकुलः सहेदेवश्च सात्यकिं जुगुपूरणे ॥ एवमेव महारौद्रः क्षयार्थं सर्व
 धन्विनां ॥ ७२ ॥ तावकानां परेषां च त्यक्त्वा प्राणानभूद्रणः ॥ पदातिरथ नागाश्वा गजाश्च रथपत्तिभिः ॥ ७३ ॥ रथिनो नागपत्त्यश्च रथपत्ती रथद्विपैः ॥ अश्वैर
 श्वा गजैर्नागारथिनोरथिभिः सह ॥ ७४ ॥ संयुक्ताः समदृश्यंत पत्तयश्चापि पत्तिभिः ॥ एवं सुकलिलं युद्धमासीत् क्रव्यादहर्षणं ॥ महद्भिस्त्रैरभीतानां यमराष्ट्रवि
 वर्धनं ॥ ७५ ॥ ततो हतान ररथवाजि कुंजरैरेनेकशो द्विपरथपत्तिवाजिनः ॥ गजैर्गजारथिभिरुदायुधारथाहयैर्हयाः पत्तिगणैश्च पत्तयः ॥ ७६ ॥ रथैर्द्विपाद्विरद
 वरैर्महाहयाहयैर्नरावररथिभिश्च वाजिनः ॥ निरस्तजि द्वादशनेक्षणाः क्षितौ क्षयंगताः प्रमथितवर्मभूषणाः ॥ ७७ ॥ तथा परैर्वहुकरणैर्वरायुधैर्हता गताः प्रति
 भयदर्शनाः क्षितिं ॥ विपोथिता हयगजपादताडिता भृशाकुलारथमुखनेमिभिः क्षताः ॥ ७८ ॥ प्रमोदने श्वापदपक्षिरक्षसां जनक्षये वर्त्तत तत्र दारुणे ॥ महा
 बलास्ते कुपिताः परस्परं निषूदयंतः प्रविचेरुरोजसा ॥ ७९ ॥ ततो बले भृशलुलिते परस्परं निरीक्षमाणे रुधिरौघसंप्लुते ॥ दिवाकरे स्तंगिरिमास्थितेश्च नैरुभे प्रया
 ते शिबिराय भारत ॥ ८० ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि संशप्तकवधपर्वणि द्वितीयदिवसावहारे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ४३ ॥
 समाप्तं च संशप्तकवधपर्वं ॥ अथाभिमन्युवधपर्वं ॥ संजय उवाच पूर्वमस्मात्सुभग्रेषु फाल्गुनेनामितौ जसा ॥ द्रोणे च मोघसंकल्पे रक्षिते च युधिष्ठि
 रे ॥ १ ॥ सर्वे विध्वस्तकवचास्तावकायुधिनिर्जिताः ॥ रजस्वला भृशो द्विग्रावीक्षमाणा दिशो दश ॥ २ ॥ अवहारंततः कृत्वा भारद्वाजस्य संमते ॥ लब्धलक्षैः श
 रैर्भिन्ना भृशावहसितारणे ॥ ३ ॥ श्लाघमानेषु भूतेषु फाल्गुनस्यामितान्गुणान् ॥ केशवस्य च सौहार्दे कीर्त्यमाने नर्जुनं प्रति ॥ ४ ॥ अभिशस्ता इवाभवन् ध्यान
 मूकत्वमास्थिताः ॥ ततः प्रभातसमये द्रोणं दुर्योधनोऽब्रवीत् ॥ ५ ॥ प्रणयादभिमानाच्च द्विषद्दृष्ट्वा च दुर्मनाः ॥ शृण्वतां सर्वयोधानां संख्योवाक्यकोविदः ॥
 ॥ ६ ॥ नूनं वयं वध्यपक्षे भवतो द्विजसत्तम ॥ तथा हि नाग्रहीः प्राप्तं समीपेऽद्य युधिष्ठिरं ॥ ७ ॥ इच्छतस्ते न मुच्येत चक्षुःप्राप्तो रणे रिपुः ॥ जिघृक्षतोरक्ष्यमाणः सा
 मरैरपि पांडवैः ॥ ८ ॥ वरं दत्वा मम प्रोतः पश्चाद्विहृतवानसि ॥ आशाभंगं न कुर्वति भक्तस्यार्याः कथंचन ॥ ९ ॥

कर्तैः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ इति द्रोणपर्वणि णीकायां द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ४३ ॥ पूर्वमिति ॥ १ ॥ रजस्वला धूलिव्याप्ताः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ विहृतवान् अन्यथा कृतवान् ॥ ९ ॥